

Aan de minister voor Rechtsbescherming,
de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Van Lanschot NL78 FVLB 0699010780
KvK 41179894

Utrecht, 11 september 2018
ons kenmerk: 20180911-1881 NF/TPW/hb
onderwerp: Reactie op het ontwerp Besluit verplichte geestelijke gezondheidszorg

Excellenties,

Inleiding

De Stichting PVP heeft met belangstelling kennis genomen van het "ontwerpbesluit houdende regels ter uitvoering van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Besluit verplichte geestelijke gezondheidszorg)". De Stichting PVP ziet reden voor een korte reactie gezien een enkele passage in de toelichting op de voorgestelde regeling; de stichting acht een aanscherping van de tekst van die toelichting gepast. De Stichting PVP wijst er nog op dat MIND een vergelijkbare visie heeft verwoord.

Voorkomen en verminderen van dwang vraagt om nadrukkelijke inzet ggz

Een centraal uitgangspunt van de Wvvgz is dat dwang tot een minimum moet worden beperkt: dwang is ultimum remedium. Voor de ggz heeft dat uitgangspunt belangrijke consequenties. Een primaire opgave voor de ggz is om gedwongen zorg zoveel mogelijk te voorkomen door op passende wijze(n) in benodigde zorg op vrijwillige basis te voorzien. Een primaire opgave is voorts om gedwongen zorg die onverhoopt niet te voorkomen blijkt, voor de betrokkene zo min mogelijk belastend of ingrijpend te doen zijn. Naar het oordeel van de Stichting PVP zou het goed zijn als beide opgaven voor de ggz nadrukkelijker in de toelichting op voornoemd besluit terug te vinden zouden zijn.

Inzet zorgaanbieder nodig bij "plan van aanpak"

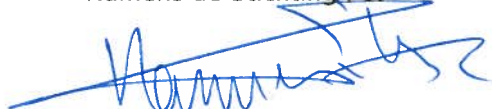
De toelichting maakt kort melding van het belang van het "plan van aanpak" als onderdeel van de wettelijke regeling (art. 5:5 Wvvgz): "De Wvvgz beoogt verplichte zorg zo mogelijk te voorkomen. Een van de instrumenten daarvoor is het "plan van aanpak" dat door de betrokkene met familie of naasten kan worden opgesteld. Een plan van aanpak kan de noodzaak voor een zorgmachtiging wegnemen" (paragraaf 4.1). Naar het oordeel van de Stichting PVP zou het goed zijn als de amvb

in aanvulling daarop expliciet zou vermelden dat van de geneesheer-directeur en de zorgaanbieder wordt verwacht dat zij ervoor zorgdragen dat de betrokkene en zijn familie of naasten in voldoende mate worden ondersteund om tot een succesvol plan te kunnen komen. Een dergelijke inzet volgt niet onverkort uit de wettelijke regeling zelf, terwijl noodzaak en logica van die inzet evident zijn.

Inzet zorgaanbieder nodig bij "ambulante dwang"

De toelichting laat aan de zorgaanbieder ruimte om al dan niet verplichte zorg in een ambulante situatie aan te bieden (paragraaf 1). Naar het oordeel van de Stichting PVP komt in de betreffende passage van die toelichting ('Recht' en 'plicht' tot ambulante verplichte zorg) het belang van het voorkomen van onnodige dwang onvoldoende tot uiting. Het moet niet zo zijn dat tegen de wens van de betrokkene in, intramurale dwangzorg plaatsvindt als ambulante dwangzorg zou volstaan. In beginsel zal de zorgaanbieder dan ook gevolg moeten kunnen geven aan een (relatieve) voorkeur van betrokkene voor verplichte zorg in een ambulante situatie. De beleidsvrijheid bij de zorgaanbieder kan niet tot gevolg hebben dat meer of ingrijpender dwang plaatsvindt dan nodig is. In dit licht lijkt het raadzaam dat de tekst van voormelde passage wordt heroverwogen.

Met de meeste hoogachting,
Namens de Stichting PVP

Mevrouw H.H.J. Flim, MCM
Directeur / bestuurder

Cc:

- Eerste Kamer der Staten-Generaal, Commissie voor VWS
- Tweede Kamer der Staten-Generaal, Commissie voor VWS